SJORS

van de Rebellenclub

1 APRIL 1967
VERSCHIJNT
WEKELIJKS

Nr. 13

VAN ALLES WAT

BIJ DE VOORPLAAT

Billy is in de dierentuin en niets vermoedend spreekt hij de inhoud van zijn picknickmand aan, maar er zijn kapers op de kust en onze vriend komt er bekaaid af. Tja, dat staat je te wachten rond 1 april! Speciale aandacht vragen we deze week voor de „Geschiedenis van het wapen", een grappig, maar tegelijk historisch verhaal, dat op de bladzijde hiernaast begint. Verder vind je in dit nummer een gezellige quiz, een artikel over Donovan (met mooie foto's) en nog veel meer. Veel plezier en... laat je van de week niet foppen!

VROEGE WANDELAARS

Een wat mistige morgen in het vroege voorjaar. Vijf jongemannen wandelen door het stille Green Park in Londen. Er is nog bijna niemand te zien, maar een fotograaf die toevallig vroeg uit de veren is, kent zijn plicht en schiet dit plaatje. Wie die jongemannen zijn? Dat heb je natuurlijk al lang gezien: het zijn Charlie Watts, Bill Wyman, Mick Jagger, Keith Richard en Brian Jones oftewel **The Rolling Stones.**

NOGMAALS AUTO'S

Verscheidene lezers, onder wie **Rob Busman in De Zilk** en **Rob Oomen in Den Haag,** hebben ons op de vingers getikt in verband met onze derde autoplaat in SJORS nummer 4 van dit jaar. Wij schreven daar dat de Mercedes-Pullman de duurste auto ter wereld zou zijn (*f* 89.000). Er blijken echter nog duurdere exemplaren te bestaan, zoals de Lincoln Limousine (*f* 100.000) en de Ferrari 500 Superfast (*f* 120.000). We moeten deze lezers wel gelijk geven, al merken we er even bij op dat de laatstgenoemde auto's zeer exclusieve modellen zijn, die niet in serieproduktie worden gebouwd. Als je exclusief wilt zijn, kun je de prijs natuurlijk altijd tot astronomische hoogte opdrijven. Als iemand een gouden DAF wil hebben, zal hij daar misschien tonnen voor moeten neertellen, maar dat betekent nog niet dat de DAF als zodanig een dure auto is.

POST UIT BRAZILIË

Dezer dagen kregen we een brief van **Rudolf Reimerink in Mogi das Cruzes** in Brazilië. Rudolf had ons een hele tijd geleden gevraagd om maatschetsen van een G-1-Fokkervliegtuig. We hebben ze hem toegestuurd en op bijgaande foto zie je het resultaat, dat Rudolf na veel zwoegen heeft bereikt. Hij heeft alles met de hand gesneden; alleen de twee motoren en de wielen heeft hij gekocht. Er is met het model al een paar keer gevlogen en verder prijkt het als lokvink in diverse etalages in Rudolfs woonplaats. We vonden dit zo'n geweldige prestatie, dat we graag een plaatsje voor hem hebben ingeruimd om met zijn werkstuk te poseren.

PIERRE BRICE

Een gedicht en een heel gezellige brief kregen we van **Carla Steen uit Hilversum.** Carla vindt SJORS het beste blad van de hele wereld en al zijn wij bescheiden van aard, toch doet zo iets ons natuurlijk goed! Carla had ook een wens: ze wilde graag iets weten over de filmster Pierre Brice (Winnetou). Die gegevens heeft ze intussen thuisgestuurd gekregen. De gevraagde foto plaatsen we hierbij. Je ziet Pierre Brice, geflankeerd door Lex Barker (links), die de rol van Old Shatterhand speelt, en Karin Dor (rechts), die de rol van Ribanna, de dochter van het opperhoofd, in de tweede Winnetoufilm speelt. We maken alle Pierre-Bricefans erop attent dat er over hem een artikel gestaan heeft in SJORS nummer 52 van jaargang 1964. Wie dat nummer mist, kan natuurlijk naar ons schrijven om gegevens; dat geldt trouwens voor alle andere sterren en beroemdheden. Als we kunnen, zijn we je graag van dienst.

DE GESCHIEDENIS VAN HET WAPEN

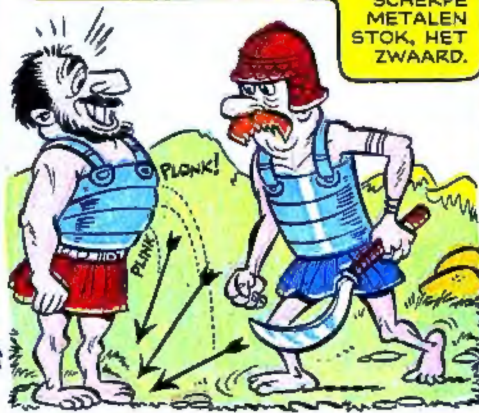
IN DE VROEGSTE TIJDEN HEEFT DE JAGENDE MENS MOEILIJK ONDERSCHEID KUNNEN MAKEN TUSSEN MENS EN DIER. HIJ BESTREED BEIDEN MET DEZELFDE WAPENS.

KONK!

ZOEFFF

SPOEDIG GROEIDEN PERSOONLIJKE TWISTEN UIT TOT STAMMENOORLOGEN...

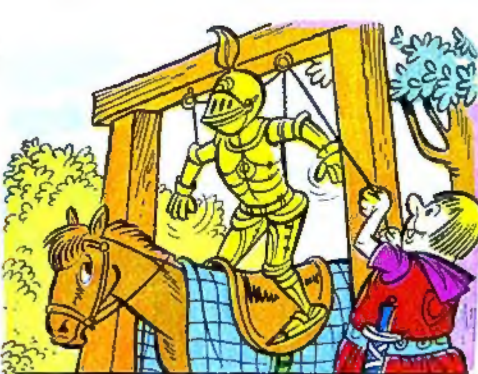

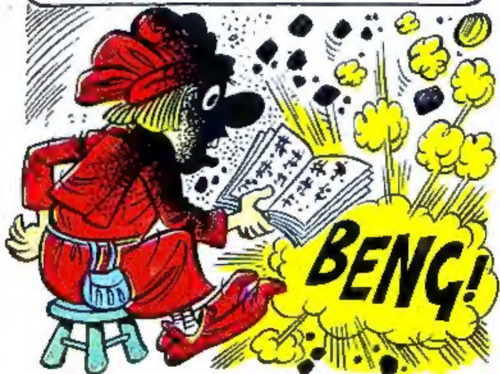

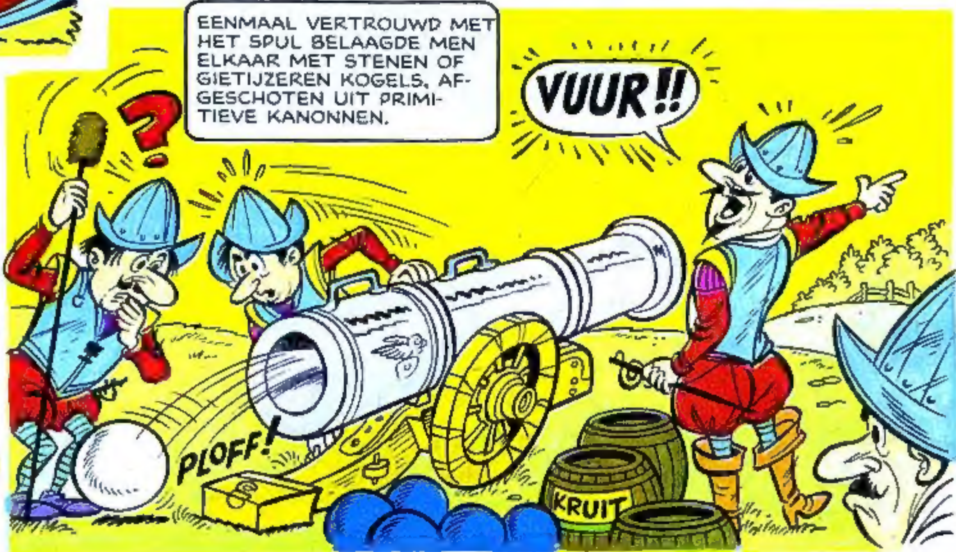

GOEIEN-
DAG!
DE WELLEVENDHEID BIJ DE MIDDELEEUWSE RIDDERS KENDE GEEN GRENZEN. EEN UIT DIE TIJD BEKEND SLAGWAPEN HEETTE DE „GOEDENDAG".

DE MALIËNKOLDER WERD TUSSEN DE DERTIENDE EN VIJFTIENDE EEUW GELEIDELIJK VERVANGEN DOOR EEN PLAATHARNAS MET VIZIERHELM, WAT DE BEWEEGLIJKHEID NIET DIRECT BEVORDERDE.

KNARRS
KNERP
DE HELLEBAARD UIT ZWITSERLAND VORMDE EEN WELKOME VARIATIE OP HET MENU VAN PIEKEN, SPIESEN EN SPEREN.

TUSSEN 1340 EN 1350 WAAIDE HET BUSKRUIT UIT CHINA OVER NAAR ONZE STREKEN. DE GERINGE KENNIS VAN DE CHINESE TAAL HEEFT TOT VELE MISVERSTANDEN GELEID.
BENG!

EENMAAL VERTROUWD MET HET SPUL BELAAGDE MEN ELKAAR MET STENEN OF GIETIJZEREN KOGELS, AFGESCHOTEN UIT PRIMITIEVE KANONNEN.
?
VUUR!!
PLOFF!
KRUIT

HET PISTOOL WAS EEN WAT MINDER LOG KANON IN ZAKFORMAAT. MEN MAAKTE ER EEN ECHT SIERLIJK WAPEN VAN.

HET EERSTE GEWEER, EEN KRUISING TUSSEN PISTOOL EN KANON, MOEST BIJ HET SCHIETEN AAN DE LOOP ONDERSTEUND WORDEN DOOR EEN FORKET.

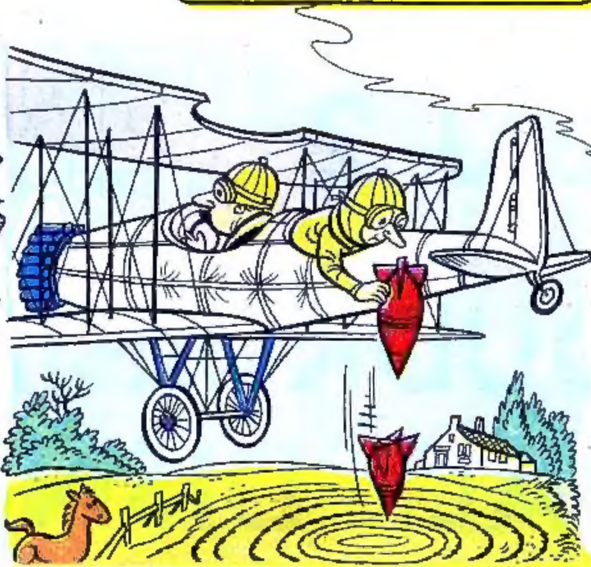

VAAK ONDERSCHAT MEN HET EFFECT VAN DE LICHTE MUSKETTEN UIT LATER TIJD. MEN VERGEET DAN DAT DE VUURLINIES TOENTERTIJD NOOIT VER UITEEN LAGEN.

DE VINDING VAN DE BAJONET, ROND 1700, MAAKTE EEN EIND AAN DERGELIJKE SITUATIES EN HET GEBRUIK VAN PIEKEN.

DE NEGENTIENDE EEUW MET ZIJN TECHNISCHE ONTWIKKELINGEN BRACHT VELE NIEUWTJES IN DE WAPENHANDEL, ZOALS ACHTERLADERS, REPETEERGEWEREN EN MITRAILLEURS. AL LANGE TIJD WAREN DE IJZEREN PAKKEN NIET MEER BESTAND TEGEN HET KOGELGEWELD.

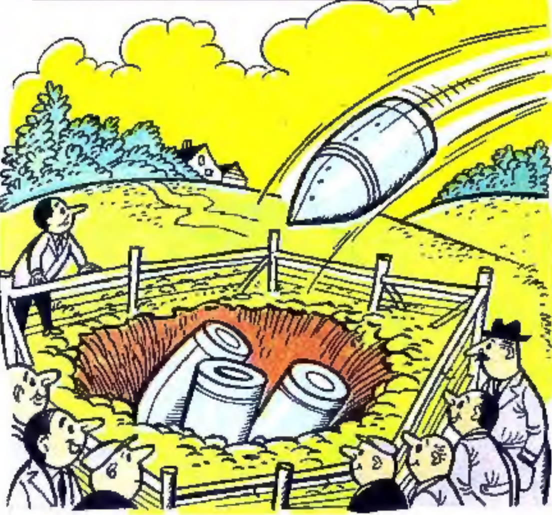
TIJDENS DE EERSTE WERELDOORLOG IS HET OORLOGVOEREN VAN EEN GENOEGLIJKE SCHIETPARTIJ VERWORDEN TOT ONMENSELIJK GEWELD DOOR HET GEBRUIK VAN MORTIEREN EN BOMMEN.

OOK GAS WORDT EEN WAPEN IN DE OORLOG.

DE KANONNEN WORDEN GROTER EN GROTER. DE BIJNA ONVERPLAATSBARE „DIKKE BERTHA" VAN DE DUITSERS VUURDE REUZEGROTE GRANATEN AF, DIE TELKENS OP DEZELFDE PLAATS NEERKWAMEN.

STELDE MEN HET VROEGER OP PRIJS OP HET SLAGVELD OP TE VALLEN, NU WORDT CAMOUFLAGE DE GROTE MODE.

DE KERNBOM IS EEN WAPEN, WAAR HET LAATSTE WOORD NOG NIET OVER IS GEZEGD.

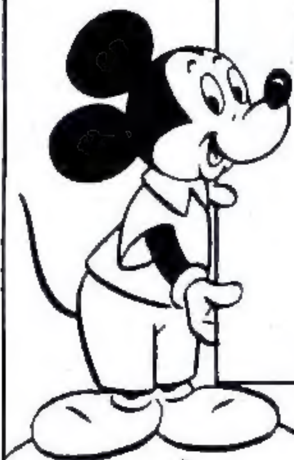
DE CHEMISCHE OORLOGVOERING, DIE MET HET GAS ZIJN INTREDE DEED, WORDT STEEDS MEER VERVOLMAAKT.

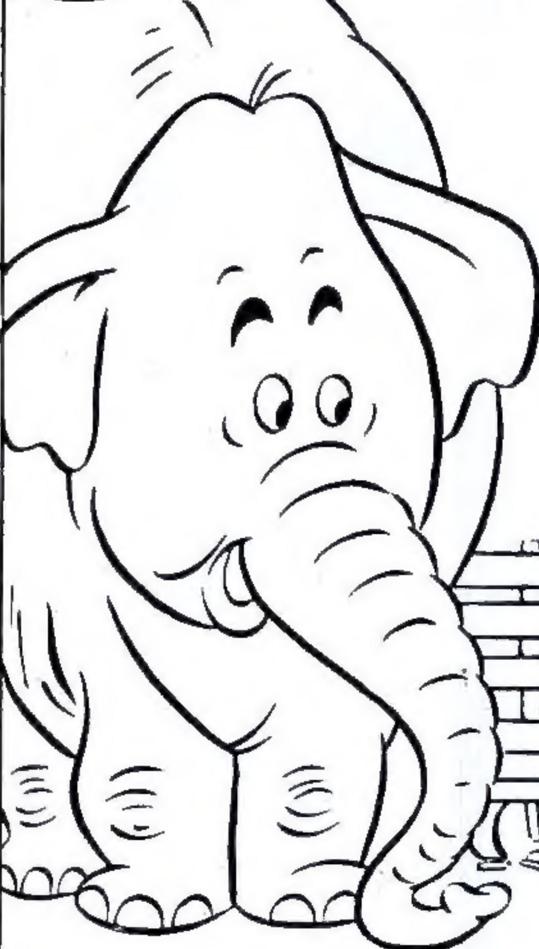
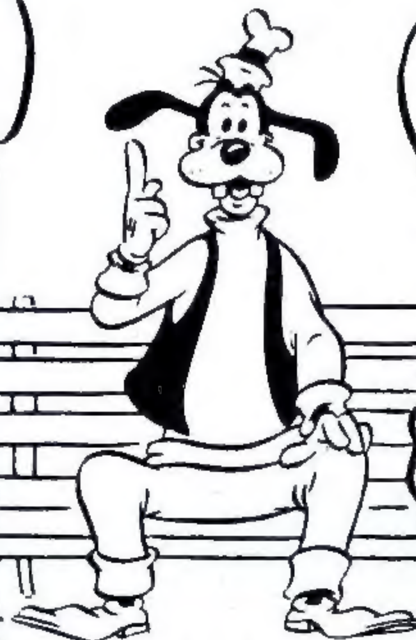

OOK BIOLOGISCHE OORLOGVOERING WORDT EEN BEGRIP. DIEREN WORDEN OPGELEID OM DE VIJAND SCHADE TOE TE BRENGEN. VECHTEN IS NIET LANGER HET MONOPOLIE VAN MANNEN, OOK VROUWEN VOELEN ZICH GEROEPEN TOT DE STRIJDBIJL. HET EEN EN ANDER ZAL IN DE TOEKOMST LEIDEN TOT INTERESSANTE COMBINATIES...

BIJ 2 ERU GOUDKUIPJES, WALT DISNEY FIGUURTJE, GRATIS !

De eerste april staat voor de deur, vanouds de dag waarop iedereen iedereen voor de mal houdt. Wij vonden dat een goede gelegenheid om een kleine test te plaatsen. Aan de hand van de uitslag daarvan kun je nagaan of je veel, weinig of geen gevoel voor humor hebt. Als dat laatste het geval mocht zijn, kijk dan op 1 april goed uit! Lees de onderstaande vragen en beantwoord ze eerlijk. Vergelijk je antwoorden daarna met de onze en kijk hoe het staat met je gevoel voor humor.

Heb je gevoel voor humor?

1. Iemand heeft een namaakspin op je bord gelegd. Als je het ontdekt wat doe je dan:
a. Lach je er hartelijk om?
b. Barst je in tranen uit, omdat je hevig bent geschrokken?
c. Neem je je voor de dader op zijn beurt te foppen?

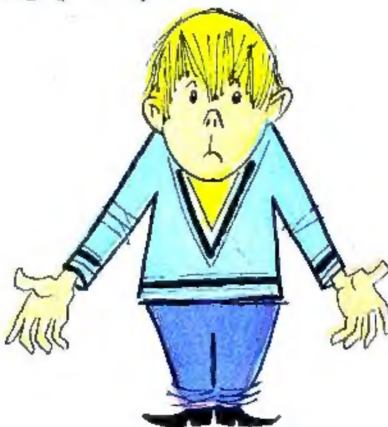

2. Op straat glijd je uit over een bananeschil. Je hebt je niet bezeerd. Wat doe je:
a. Lach je erom. eventueel samen met degenen die je hebben zien schuiven?
b. Sta je vlug op en loop je weg, in de hoop dat niemand je heeft zien vallen?
c. Doe je alsof je pijn hebt om zo je schrik te verbergen?

3. Iemand anders glijdt uit over een bananeschil. Hij heeft zich niet bezeerd. Wat doe je:
a. Lach je er hartelijk om?
b. Schiet je toe en help je het slachtoffer overeind?
c. Loop je, als je ziet dat hij zich niet heeft bezeerd, door, terwijl je er inwendig pret om hebt?

4. Iemand vertelt je een mop en je begrijpt hem niet. Wat doe je:
a. Lach je maar in de hoop dat niemand je om uitleg vraagt?
b. Doe je net of je hem wél begrepen hebt, maar hem niet leuk vindt?
c. Vraag je om uitleg en neem je je voor de volgende keer sneller van begrip te zijn?

5. Iemand houdt je op 1 april voor de mal. Wat doe je:
a. Ben je kwaad omdat je erin gelopen bent?
b. Lach je erom en geef je toe dat je niet aan de datum gedacht hebt?
c. Vind je aprilgrappen kinderachtig?

6. Je vertelt iemand een mop en hij zegt dat hij hem al kent. Wat doe je:
a. Besluit je om nooit meer een mop te vertellen?
b. Lach je hartelijk om de komische situatie?
c. Vind je dat de ander zo beleefd had moeten zijn om zijn mond te houden?

Beantwoord de vragen en geef jezelf als volgt punten:
1. a 6, b 0, c 3; 2. a 6, b 3. c 0; 3. a 3, b 0, c 6; 4. a 3, b 0, c 6; 5. a 3, b 6, c 0; 6. a 0, b 6, c 3.

Tel je punten op. Heb je tussen de 36 en 27 punten, dan bezit je een groot gevoel voor humor. Je geniet volop van het leven en je bent vriendelijk van aard. Heb je tussen de 27 en 18 punten, dan mag je ook nog niet klagen; je bent alleen een beetje geneigd je niet om de gevoelens van anderen te bekommeren. Heb je minder dan 18 punten, dan neem je het leven en jezelf echt wat te ernstig. Probeer het allemaal wat luchtiger en zonniger te zien, daar ben je veel beter mee af!

ARTHUR

DE AANVALLERS VLUCHTEN NU HALS-OVER-KOP VOOR ARTHUR IN ZIJN VERMOMMING ALS RIDDER.
ZAG JE DAT ? HIJ VERLOOR TWEE BENEN, MAAR VOCHT GEWOON DOOR.
IK DENK ER LIEVER NIET AAN. ANDERS WORD IK NOG GEK.

ZO, HET WORDT TIJD, DAT IK WEER EENS OPSTAP... NAAR MIJN VADER.
WAT IS HET HEET HIERBINNEN. HET LIJKT WEL EEN WARME HAP IN BLIK.

MAAR NU MERKT ONZE HELD, DAT HET RIJTUIG VERDWENEN IS...
HEE, WAT HEEFT DIT TE BETEKENEN ?

ENE... TWEEË... EERST VERDEDIG IK HEM EN DAN LAAT HIJ ME IN DE STEEK. NAAR HOOR!
WAT? EEN SPOOK? BEN IK DOOD EN AL IN HET SCHIMMENRIJK?
VOOR ALLE RICHTINGEN

DIE MAN KAN ME MISSCHIEN VERTELLEN, WAAR...
HELP! IK BEN NIET DOOD. IK VOEL DAT IK KAN RENNEN.

HEE, LUISTER EENS!
NEE, DANK JE. LIEVER GEEN TWEEDE KEER ZO IETS.

EN HOOGST ONBELEEFD VERDWIJNT DE MAN IN EEN STOFWOLK EN LAAT ARTHUR VERDRIETIG ACHTER.
WAAR MOET IK NAAR TOE? HET WAS ZO'N MOOI SPOOR EN NU BEN IK HET BIJSTER!
MAAR, NIET VER DAARVANDAAN...

...JA, AANGEVALLEN DOOR HET GEPEUPEL. ZE HEBBEN VAST DE RIDDER DIE BIJ MIJ WAS GEDOOD. TROUWENS, IK GING ERVANDOOR, VOOR...

JAMMER, WANT HIJ ZOU ONS SPOOK REPAREREN...
O, WAS HIJ HET!
ALS DAT SPOOK NIET OPHOUDT, SMIJT IK HET IN DE PUT.

MISSCHIEN WOONT ER ACHTER DEZE MUUR IEMAND DIE ME DE WEG KAN WIJZEN.

NAUWELIJKS HEEFT HIJ ZIJN BESLUIT GENOMEN, OF EEN SCHOT WEERKLINKT IN DE NACHT...
HEE!
PANG
HARTELIJKE ONTVANGST!
ARTHUR KAN NOG MAAR NET OPZIJ SPRINGEN. DE KOGEL BOORT ZICH IN DE MUUR.

NIEMAND! VREEMD! IK ZAG TOCH IETS...
HEM KEN IK! DAT IS DIE LOMPERD DIE ME IN DE STEEK LIET.

HET SPOOKJE ZONDER VREES

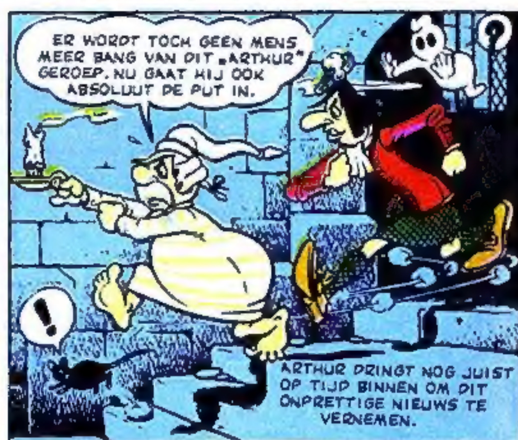

de Prins en de Bedelaar

TOM CANTY, DE BEDELAARSJONGEN, STOND OP HET PUNT OM TOT KONING GEKROOND TE WORDEN EN MAAKTE EEN RIT DOOR LONDEN.

HIJ HAD ZICH ZÓ IN DE ROL VAN KONING INGELEEFD, DAT HIJ ZIJN HELE AFKOMST VERGETEN SCHEEN TE ZIJN. PLOTSELING, JUIST TOEN HIJ ZIJN HAND OPHIEF OM WEER WAT MUNTEN ROND TE STROOIEN, VIEL ZIJN BLIK OP EEN BLEEK VROUWENGEZICHT.

MAAR VANAF DAT OGENBLIK WAS AL ZIJN PLEZIER VERDWENEN. HIJ LACHTE NIET MEER EN ZAT VOOROVERGEBOGEN IN HET ZADEL. HIJ REAGEERDE NIET MEER OP HET GEJUICH VAN DE MENIGTE EN KEEK SOMBER VOOR ZICH UIT. DE LORD BESCHERMHEER MERKTE HET EN KWAM NAAR HEM TOE.

NA DE RIJTOER ZOU TOM IN DE WESTMINSTER ABBEY GEKROOND WORDEN. TOEN ALLE HOOGWAARDIGHEIDSBEKLEDERS EN HOFDIGNITARISSEN AANWEZIG WAREN EN ALLE VOORBEREIDINGEN VOOR DE KRONING WAREN GETROFFEN, STORMDE PLOTSELING EEN HAVELOZE STRAATJONGEN NAAR VOREN

DAT IS PRINS EDWARD!

IK BEN DE KONING EN IK ZAL GEKROOND WORDEN!

HIJ WERD DIRECT GEGREPEN, MAAR TOM STAPTE NAAR VOREN

LAAT HEM LOS! HIJ IS DE KONING!

NIEMAND BEGREEP ER IETS VAN. DE LORD BESCHERMHEER, DIE OOK DANIG IN DE WAR WAS, HERSTELDE ZICH SPOEDIG EN RIEP

LET ER NIET OP! ZIJNE HOOGHEID HEEFT WEER EEN AANVAL! GRIJP DIE STRAATJONGEN!

MAAR VÓÓR IEMAND DIT BEVEL KON OPVOLGEN, LIEP TOM OP EDWARD TOE EN KNIELDE VOOR HEM NEER

MAJESTEIT, LAAT DE ARME TOM CANTY DE EERSTE ZIJN DIE U TROUW ZWEERT! U BENT DE KONING!

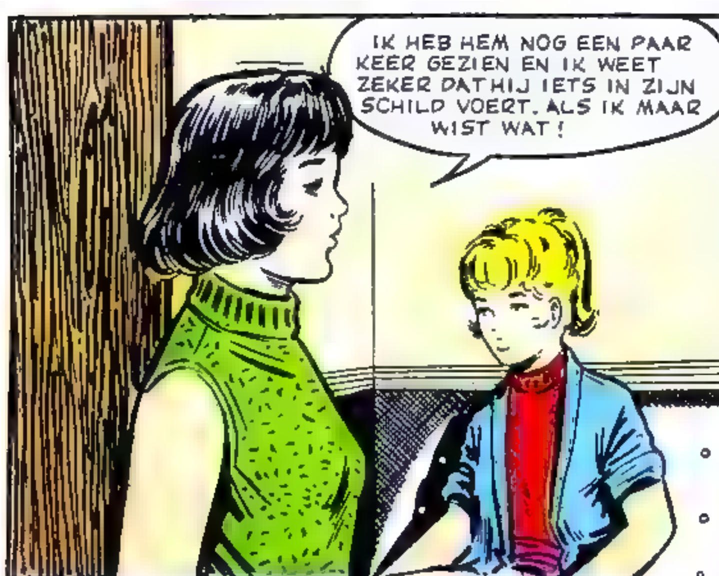
NIEMAND VAN DE AANWEZIGEN KON ER EEN TOUW AAN VASTKNOPEN. LORD ST. JOHN WEIGERDE AAN TE NEMEN DAT DE STRAATJONGEN DE KONING WAS EN STELDE HEM ALLERLEI STRIKVRAGEN BETREFFENDE HET HOF MAAR EDWARD GAF GOEDE ANTWOORDEN. TOEN DACHT HIJ OPEENS AAN HET KONINKLIJK ZEGEL, DAT AL EEN TIJD ZOEK WAS

VERTEL ME DAN MAAR EENS WAAR HET KONINKLIJK ZEGEL IS DAT AL WEKENLANG ZOEK IS. ALLEEN DE PRINS KAN HIEROP HET ANTWOORD WETEN

GA NAAR MIJN KAMER IN HET PALEIS. LINKS VAN DE DEUR DIE NAAR DE ZIJKAMER LEIDT, ZULT U EEN KNOPJE VINDEN. ALS U DAAROP DRUKT GAAT ER EEN GEHEIM KASTJE OPEN. HET EERSTE DAT U DAN ZIET, IS HET ZEGEL!

H. ROTGANS

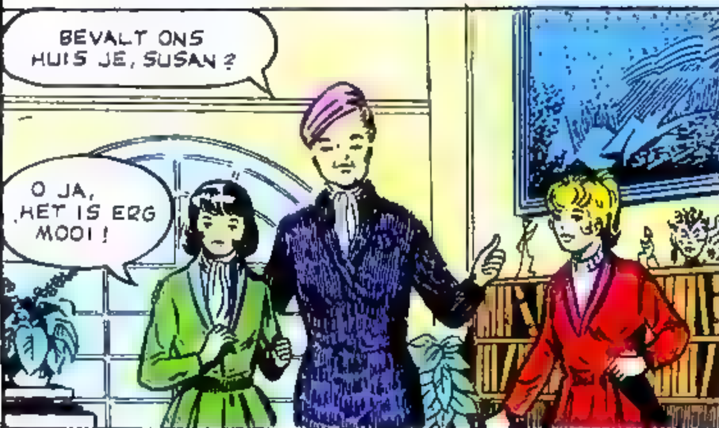
De avonturen van Susan

IK HEB HEM NOG EEN PAAR KEER GEZIEN EN IK WEET ZEKER DAT HIJ IETS IN ZIJN SCHILD VOERT. ALS IK MAAR WIST WAT!

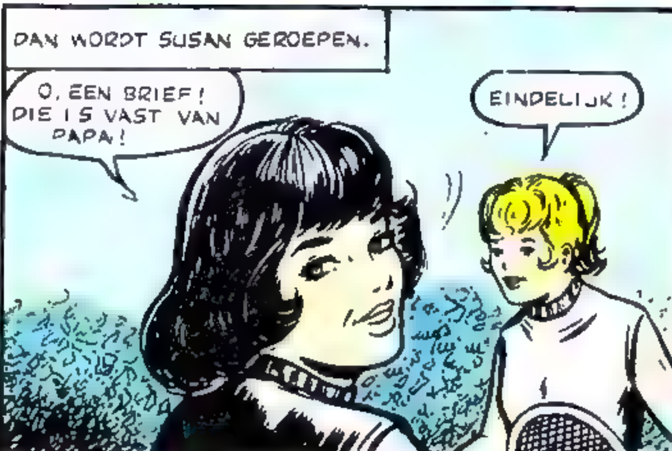

TEGEN ONS IS HIJ HEEL AARDIG. HIJ WOONT IN NEW YORK EN KOMT REGELMATIG BIJ MIJN VADER. ZE HEBBEN ELKAAR IN LONDEN LEREN KENNEN.
LIEVE HELP, WAT ZAL ER GEBEUREN, ALS HIJ MIJ BIJ JULLIE ZIET?

MAAK JE GEEN ZORGEN. IK ZAL PAPA ALLES VERTELLEN, DAN KOMT HET WEL GOED.

EEN PAAR DAGEN LATER ARRIVEERT HET SCHIP IN NEW YORK.
DIT IS SUSAN, DIE NELLIE GERED HEEFT!
IK BEN JE ERG DANKBAAR, SUSAN. JE MOET EEN POOSJE BIJ ONS KOMEN LOGEREN.

SUSAN SCHRIJFT HAAR VADER IN NEVADA DAT ZE GOED IS AANGEKOMEN EN DAT ZE ENKELE DAGEN BIJ VRIENDEN IN NEW YORK BLIJFT.
BEVALT ONS HUIS JE, SUSAN?
O JA, HET IS ERG MOOI!

ER GAAN ENKELE DAGEN VOORBIJ EN SUSAN WACHT MET SPANNING OP ANTWOORD VAN HAAR VADER.
MISSCHIEN KOMT HIJ WEL HIERHEEN OM ME TE HALEN. DAT ZOU FIJN ZIJN. WE HEBBEN ELKAAR ZO LANG NIET GEZIEN!
JE ZULT WEL GAUW EEN BRIEF KRIJGEN.

DAN WORDT SUSAN GEROEPEN.
O, EEN BRIEF! DIE IS VAST VAN PAPA!
EINDELIJK!

MAAR ALS SUSAN DE BRIEF IN HANDEN HEEFT, BETREKT HAAR GEZICHT.
MIJN EIGEN BRIEF IS TERUGGEKOMEN. PAPA IS VERTROKKEN ZONDER ACHTERLATING VAN ADRES!
WAT MOET SUSAN DOEN, NU ZE NIET MET HAAR VADER IN CONTACT KAN TREDEN?

Donovan

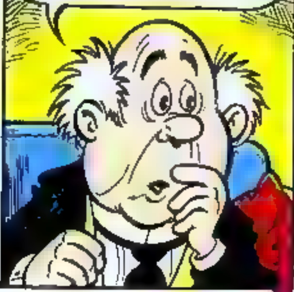
Hij werd in Glasgow in Schotland geboren. Als kleine jongen zwierf hij door de gore straten van zijn stad. Toen hij vijftien was, ontvluchtte hij Glasgow en zocht het strand en de zee op. Hij nam een slaapzak mee en een paar boeken. Hij kocht een gitaar en leerde zichzelf erop spelen. Naderhand kocht hij ook nog een mondharmonika. Gewapend met deze beide instrumenten trok hij langs de stranden van Engeland, sliep waar hij een geschikt plekje vond en at wat hij toevallig kon krijgen. Hij genoot van de eenzaamheid, het vrije leven en de natuur. Nu is hij een internationale beroemdheid, die grote tournees maakt door Amerika en Europa. Er zijn miljoenen grammofoonplaten van hem verkocht en zijn naam heeft een bekende klank in de halve wereld: Donovan.

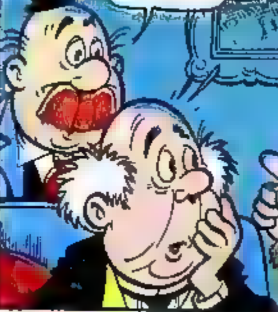
De van afkomst Schotse, maar sinds zijn tiende jaar in Engeland wonende zanger Donovan (officiële naam: Donovan Philip Leitch) trad in 1965 voor het eerst voor een groot publiek op in het Engelse televisieprogramma „Ready Steady Go". Hij zong er protestliedjes en als zodanig kreeg hij in korte tijd enorme bekendheid. Hij ging verscheidene keren naar de States, waar hij optrad in grote shows als de Ed-Sullivanshow, Hullaballoo en de Sammy-Davisshow. Een typische bijzonderheid was de ring die hij in een van zijn oren droeg (nu niet meer).

Donovan (die de meeste van zijn liedjes zelf schrijft) heeft zijn repertoire sindsdien enigszins gewijzigd: hij zingt minder protestliedjes en meer melodieuze, poëtische ballades. Deze liedjes passen uitstekend bij hem, want hij is nog even dichterlijk, romantisch en gevoelig als in zijn jeugd. Dat bewijst het feit dat hij naast zijn liedjes veel kinderverhalen en sprookjes schrijft. Zijn hobby is lezen en verzamelen (stenen, ouderwetse brilletjes enzovoort). Hij heeft een hekel aan uitgaan. Zijn grote bewondering gaat uit naar Bob Dylan, zijn Amerikaanse collega.

DINKIE DOOR CAROL VOGES

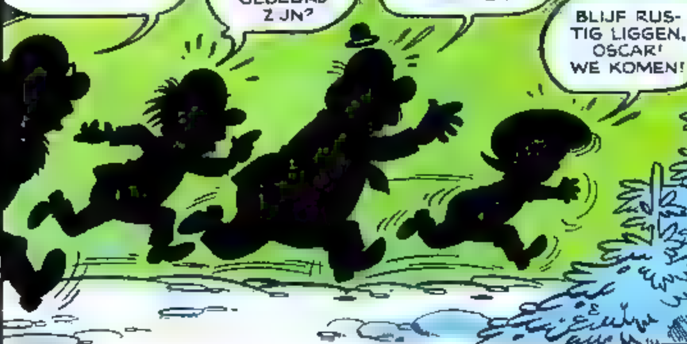

BERICHT

Tot onze grote spijt kunnen wij de lezers deze week geen aflevering van „De schat in het Zilvermeer" aanbieden. Dit wegens omstandigheden die verband houden met de ziekte van de heer Arranz. Hiervoor onze excuses. Wij hopen zijn verhaal spoedig weer te kunnen hervatten
De Redactie

Lente in het dierenrijk

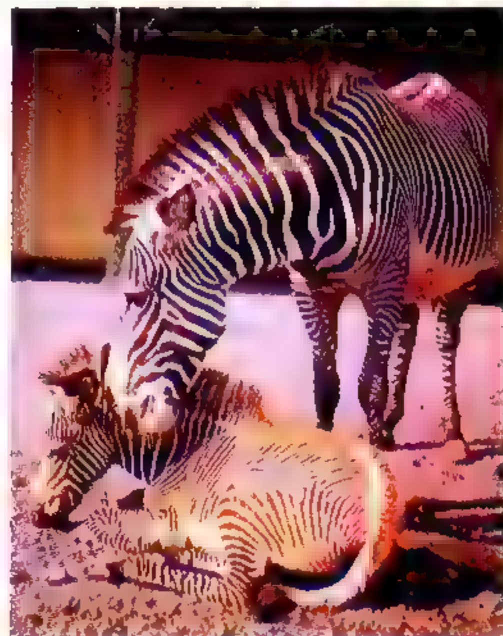
Het was al begonnen met de lammetjes, heel vroeg in het jaar, nog voor de lente in zicht was. Langzamerhand werd het gras groener en de zon steeg hoger en hoger aan de hemel. Steeds meer bloemen staken hun kopjes boven de grond. Maar nu is het dan echt volop lente en overal in het dierenrijk is het jonge leven weer present

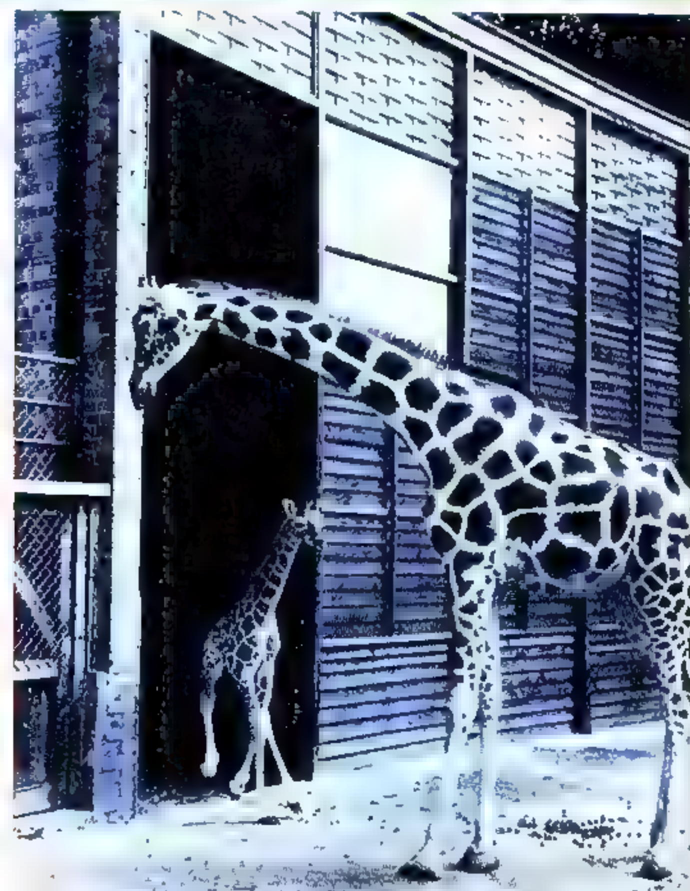
In Tanzania, aan de voet van de besneeuwde Kilimanjaro, Afrika's hoogste berg, trekt een kudde olifanten over de savanne. In Afrika is de lente al weer lang voorbij. Het kleine olifantje dat zo parmantig met zijn grote broers en zussen meestapt, is al lang geen baby meer. Toch wilden wij jullie dit fijne plaatje niet onthouden.

Alle baby's zijn meestal nogal mollig, maar wat dit betreft, spant het jonge nijlpaardje toch wel de kroon. Let eens op zijn oortjes, die nu al bijna even groot zijn als de haast belachelijk kleine uitsteekseltjes bij zijn moeder.

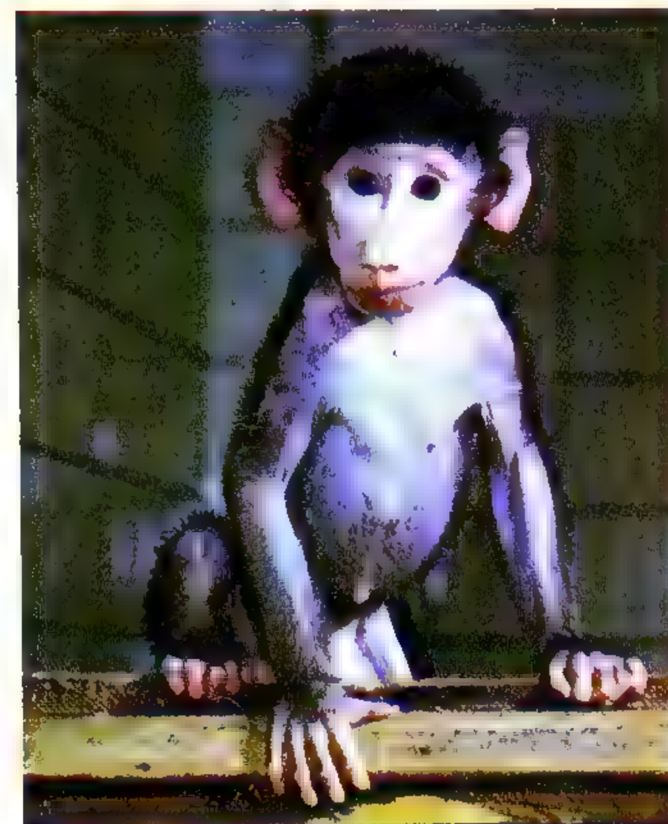
Zebra's vinden ook wel, dat een wat kleuriger pyjama beter bij hun spruiten past dan hun eigen zeer stemmige zwart-witte boevenpak. Hun streepjes zijn nog wat roodachtig.

De giraffen in onze dierentuinen hebben zich al helemaal aangepast aan het klimaat. Ook voor hen is het nu gewoon lente. Moeder netgiraf kijkt trots toe, hoe haar dochtertje het er afbrengt bij haar eerste wandelingetje buiten.

Deze jonge antilope doet zijn naam beslist geen eer aan. Bijna terstond na zijn geboorte stond hij al op zijn hoge poten. Maar hij vroeg zich verbaasd af, waar dat nou eigenlijk goed voor was, want het leven in de diergaarde is erg rustig. Hij moest eens weten, hoe zijn soortgenootjes in Afrika al direct voor hun leven moeten rennen.

Dit kleine mantelbaviaantje is net als alle andere babyaapjes al heel gauw bijzonder bijdehand en vindt dat hij het nu wel zonder zijn moeder afkan. Met grote ogen kijkt hij nieuwsgierig naar die „aap" aan de andere kant van de tralies.

Billie Turf het dikste studentje ter wereld

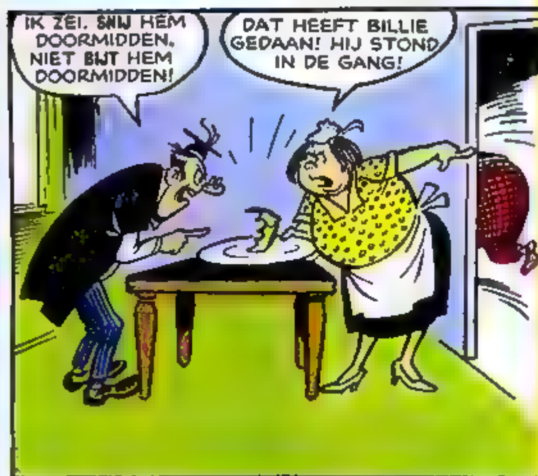

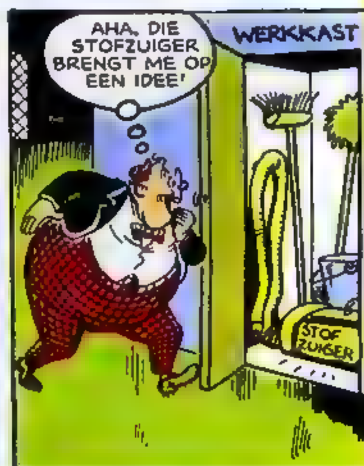

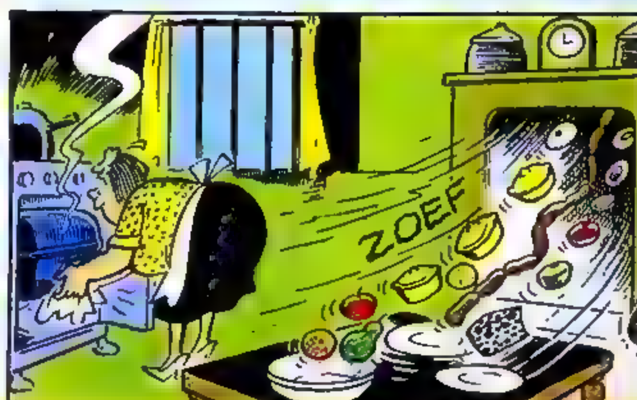

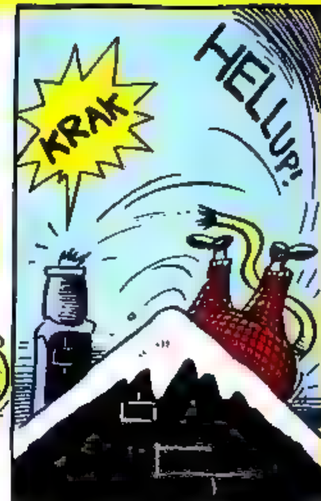

EENS EVEN KIJKEN OF DE KALKOEN AL GAAR IS!
BRAADSLEE

HELP! HIJ VLIEGT WEG!
ZOEF

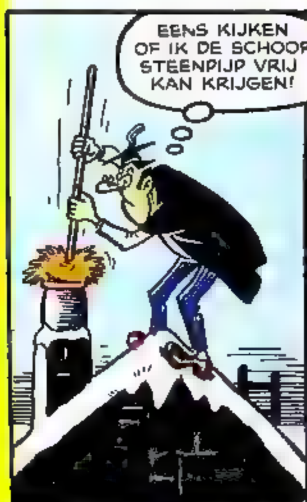

LIEVE HELP, ER KOMT NIETS MEER! ER IS VAST IETS GROOTS IN DE SCHOORSTEEN BLIJVEN STEKEN!
KRAK
STOFZUIGER

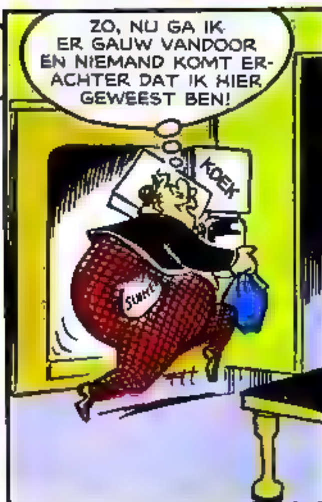

KRAK
HELLUP!

IK GA MENEER KWEL VLUG OP DE HOOGTE BRENGEN!

MENEER KWEL
KEUKEN
WAT EEN KANS! ZE IS DE KEUKEN UIT GEREND EN HEEFT DE DEUR OPEN LATEN STAAN!

HIJ IS IN DE SCHOORSTEEN VERDWENEN!
IK ZAL NOG MAAR WAT VOORRAAD INSLAAN! DAT KAN NOOIT KWAAD!
BISCUIT
JAM

EENS KIJKEN OF IK DE SCHOORSTEENPIJP VRIJ KAN KRIJGEN!

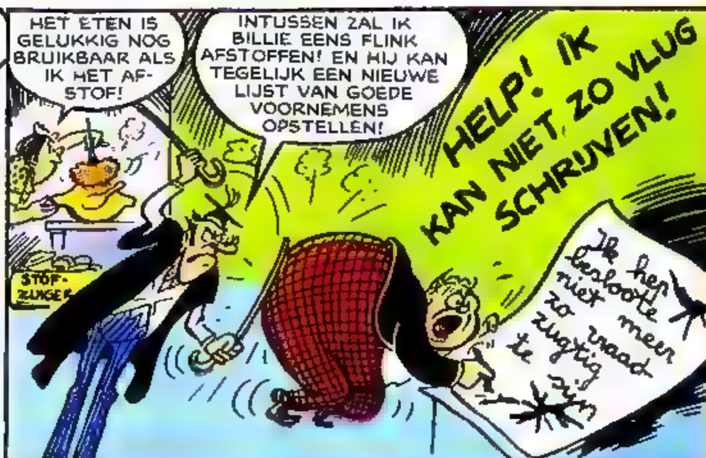

ZO, NU GA IK ER GAUW VANDOOR EN NIEMAND KOMT ERACHTER DAT IK HIER GEWEEST BEN!
KOEK

JA, ER KOMT BEWEGING IN!

MENEER, KIJK EENS! DE STOFZUIGER ZIT VOL MET ETEN!
AI, DAT IS NIET ZO MOOI! IK MOET ME ERGENS VERSTOPPEN!
KOEK

HIER IN DIT DONKERE HOEKJE VINDEN ZE ME NOOIT! IK GA OP MIJN GEMAK WAT ETEN!
KOEK

OEI! NU BEN IK ER GLOEIEND BIJ!
JA, DANK ZIJ DE VOETSPOREN DIE JE HEBT ACHTERGELATEN, VLEGEL!
BISCUIT

HET ETEN IS GELUKKIG NOG BRUIKBAAR ALS IK HET AFSTOF!
INTUSSEN ZAL IK BILLIE EENS FLINK AFSTOFFEN! EN HIJ KAN TEGELIJK EEN NIEUWE LIJST VAN GOEDE VOORNEMENS OPSTELLEN!
HELP! IK KAN NIET ZO VLUG SCHRIJVEN!
STOFZUIGER
Ik heb besloote niet meer zo vraad zugtig te zijn

Het geheim van de grot

door Ruth Park
tekeningen Jean Sidobre

KORTE INHOUD: Dunk en Brownie Mackenzie zijn in de kerstvakantie vanuit Australië naar Nieuw-Zeeland gekomen en nemen hun intrek op de vervallen Drie-Mijlenboerderij, die hun vader geërfd heeft van hun oudoom Angus. Volgens oom Angus is er op of rond de boerderij een schat te vinden. De kinderen ontmoeten Tom te Taniwha, een Maori-jongen, en zijn grootmoeder, die de boerderij wil kopen. De kinderen ontdekken de toegang tot een onderaardse grot en gaan op onderzoek uit. In de grot vinden ze een oude regenjas en een hoed, die kennelijk het eigendom van oom Angus zijn geweest.

6

Dunk knikte langzaam. ,,Ik geloof wel dat je gelijk hebt. Het is vreemd dat hij hier ook opeens is. Maar waarom zou Tom ons eigenlijk volgen?"

,,Om erachter te komen waar de grotten zijn."

,,Zou hij er dan belang bij hebben om te weten waar de grotten zijn? Hij weet ook wel dat dit land nog steeds aan de Mackenzies toebehoort."

,,Ja maar, Dunk, de Te Taniwha's proberen immers ons zo bang te maken dat we weg zullen gaan? En ze willen het land voor een belachelijk hoog bedrag kopen! Oom Angus deed alle mogelijke moeite om die Maori's van zijn land af te houden. Dat heeft Tom ons zelf verteld. Daar moet oom Angus wel een goede reden voor gehad hebben."

,,Maar welke reden? Het is allemaal zo raadselachtig. Een man als vader zou die prachtige grotten natuurlijk meteen voor het publiek openstellen. Maar ik geloof nooit dat de Maori's dat van plan zijn."

,,Er moet iets in die grotten verborgen zijn," zei Brownie peinzend. ,,Iets dat de Te Taniwha's graag willen hebben. Maar ze krijgen het toch lekker niet."

Terwijl ze praatten, sleepten ze stenen en takken naar de ingang van de grot. Maar toen het later en later werd, begon Brownie zich wat minder op haar gemak te voelen.

,,Zeg, Dunk, geloof je ook niet dat het beter is als we morgen hier terugkomen? Dan nemen we een stormlamp mee. Stel je voor dat de batterij van je lantaarn opraakt!"

Dunk keek zijn zuster geschrokken aan. ,,O, Brownie, doe niet zo ontzettend flauw! Het gaat juist zo geweldig fijn en dan kunnen we toch niet opeens stoppen? Laten we nog even doorgaan. Als de lamp minder sterk wordt, gaan we meteen weg uit de grot, dat beloof ik je."

Brownie gaf haar broertje zijn zin. Samen kropen ze achter de druipsteenkegels en toen bleek dat de grot bijna zo groot was als een kathedraal. Het licht van de zaklantaarn was veel te zwak voor die enorme ruimte, maar de kinderen Mackenzie zagen een plafond, waaraan scherpe pegels van ijsachtige steen hingen en bobbelige muren, die hier en daar verborgen waren achter marmeren gordijnen van wel dertig meter. Aarzelend keken ze in het rond. Ze roken water en ze hoorden water. Ze waren zich ervan bewust dat ergens in de geheimzinnige duisternis het donkere water stroomde. Het was heel griezelig en ze stonden al op het punt terug te keren, toen Brownie opeens weer een paar dingen zag die erop wezen dat er een mens in de grot was geweest.

,,Ach, die beste, brave oom Angus!" Op een brede richel lagen verscheidene lange spijkers, een houten hamer, vijf of zes toortsen, gemaakt van verkoold hout met koppen van gedraaide vlasvezels en een doos waslucifers. Maar er was meer! Ze vonden gedroogde modder met de afdrukken van een grote laars en een hondepoot.

,,Ha, die oude, gele Chicken heeft hier gelopen!"

Dunk en Brownie keken elkaar tevreden aan. Vlug streek Dunk een lucifer af en stak er een toorts mee aan. Dit licht was heel wat beter dan het zwakke licht van de zaklantaarn. Ze konden nu goed het dak van de grot zien. Het was koepelvormig en geribbeld als de vleugel van een vleermuis door de inwerking van het water. En grote drommen vleermuizen hingen als vreemde vruchten in de spleten. De diertjes begonnen onrustig te bewegen toen ze gestoord werden door het licht van de toorts.

,,Laten we alle toortsen maar meenemen, dat lijkt me veiliger," zei Brownie, die het toch nog steeds een griezelig avontuur vond.

Dunk verkeerde in een staat van hevige opwinding. Hij wilde meteen doorgaan met het verkennen van de grotten. Ongeduldig wiebelde hij van zijn ene voet op de andere, toen Brownie haar toorts aan de zijne aanstak. Hij rende bijna door de druipsteenformaties, die dicht bijeen op de bodem stonden. Ze hadden de vorm van bijenkorven, kaarsen en kegels. Misschien was er wel een half miljoen jaar mee gemoeid geweest eer deze vormen tot stand waren gekomen. Al die jaren door waren er druppeltjes water met kleine kalkdeeltjes van het plafond omlaaggevallen. En zo waren tenslotte al die figuren ontstaan.

Brownie volgde haar broer iets langzamer. Met bewondering keek ze naar de fijne naalden van doorschijnend wit. Dunk verdween achter een formatie die veel weg had van orgelpijpen. Meteen hoorde Brownie hem een verschrikte kreet slaken.

,,Jakkes, bah, Brownie! Wees alsjeblieft voorzichtig! Een ontzettend gat!"

Uiterst voorzichtig ging Brownie naar haar broertje toe. In het licht van hun toortsen zagen ze de gapende muil van een diepe kuil in de rotsbodem. Het was een angstwekkende diepte daar onder hen. De onregelmatige groeven in de zijwanden schenen erop te wijzen dat een reeds lang verdwenen waterval de maker was geweest van dit gat in de harde rotsbodem. Ze zagen daar heel in de diepte een hoop stenen en een zwakke glinstering van water.

,,Afschuwelijk! Ik geloof dat ik nog nooit zo iets gevaarlijks heb gezien," hijgde Brownie. ,,Het lijkt wel zo'n dodenge valkuil in het kasteel van een menseneter uit een sprookje."

Dunk liet het licht van zijn zaklantaarn langs de muren glijden.

,,Toch wist oom Angus op de een of andere manier langs dit enge gat te komen. Zou hij over die richel zijn gegaan?"

Een richel, die op sommige plaatsen niet meer dan dertig centimeter breed was, liep langs de verschrikkelijke afgrond naar de veilige rotsbodem die erachter was gelegen.

,,Dunk, ga het alsjeblieft niet proberen! O, Dunk, alsjeblieft!"

,,Ach, kind, doe niet zo gek. Die rand is zo veilig als mijn bed."

In doodsangst keek Brownie toe hoe Dunk vastberaden over de rand liep. Hij hield zijn toorts voor zich uit. Toen hij de andere kant had bereikt, keek hij met belangstelling om zich heen.

,,Hiephoy! Hier zijn weer voetafdrukken en afdrukken van de poten van Chicken. En jippie!... Hier is een rivier. Hij is zo zwart als een kolenmijn en koud... brrrr! Ooooo, en hier ligt een vlot vastgebonden, een echt vlot! Alle mensen, die oom van ons liet niets aan het toeval over, hè? Hij had zijn zaakjes prima in orde!"

Toen riep hij ongeduldig uit: ,,Kom, schiet op, Brownie! Je wilt het toch ook graag zien?"

,,Ja, natuurlijk! Maar hoe moet ik langs dat enge gat komen?" jammerde Brownie. Ze wierp een angstige blik in de diepte. ,,Het spijt me ontzettend,

Dunk, maar ik word duizelig als ik naar dat gat kijk. Vraag me maar niet meer om te komen."

Dunk stond bijna te dansen van machteloze woede. „Maar we kunnen ons grotonderzoek niet beëindigen alleen maar omdat. . . o, Brownie, probeer het alsjeblieft. Er is heus niets aan. En denk eens aan vader! Je weet best dat hij wel wat geld zou kunnen gebruiken. Deze grotten kunnen een uitkomst voor hem betekenen. Stel je eens voor dat hij ze voor het publiek kan openstellen!"

„Ik weet het, ik weet het," riep Brownie op huilerige toon.

„Nou, als jij niet durft, ga ik maar alleen een beetje varen met dat vlot."

„Als je dat zou durven! Je weet best dat ik verantwoordelijk voor jou ben. Je weet immers niet waarheen die rivier stroomt? Je hebt de waterval gehoord. Misschien verdwijnt de rivier wel opeens in net zo'n ontzettende diepte als dit snertgat."

„Ik meende het niet, hoor," zei Dunk grinnekend. „Maar ik heb een prachtig idee. Ik was even helemaal vergeten dat we een touw hebben. Nu moet je het ene uiteinde stevig vastknopen aan zo'n druipsteenkegel aan jouw kant en dan gooi je het andere uiteinde naar mij. Het is maar een meter of drie, dus dat kun je wel. Ik houd dan het andere eind vast en dan kun je langs het touw over de richel lopen. Dat is toch niet griezelig? Durf je het te doen?"

Brownie haalde diep adem en knikte toen.

Een paar minuten later stond ze aan de andere kant naast Dunk. Ze was kletsnat van angst. Haar knieën knikten.

„Ik ben helemaal niet bang uitgevallen, hoor, maar om zo rakelings langs die diepe afgrond te wandelen. . ."

„Hou er nu maar over op," zei Dunk kortaf. „Je kunt beter even de toortsen vasthouden, dan kan ik teruggaan om het touw los te knopen. We hebben het dadelijk misschien weer nodig."

Ze waren maar een paar stappen verwijderd van de ondergrondse rivier, die donker en geheimzinnig in de duisternis verdween. Het kleine vlot was gemaakt van planken, die op olievaatjes waren bevestigd. Brownie glimlachte toen ze bedacht dat haar oudoom al deze dingen beetje voor beetje in het geheim hierheen had gebracht.

De twee kinderen Mackenzie bestudeerden aandachtig de kaart.

„Dat slingerende lijntje gaat net zo ver als de kaart. Hè, ik wou maar, dat oom Angus een groter stuk papier had gebruikt. Maar het lijkt erop dat er andere grotten op deze rivier uitkomen. Zullen we naar de eerste grot gaan? Dat lijkt me volkomen veilig, jou ook niet?"

„We gaan precies zo ver als ons touw lang is," zei Brownie vastberaden. Dunk grinnikte. Hij bond het touw stevig vast om een stuk rots dicht bij het water en controleerde of het goed vastzat. Toen duwde hij het vlot af. Even huiverde hij: het water was ijskoud. Het kleine vlot schommelde een beetje.

„Als jij nu de toortsen vasthoudt, Brownie, dan kan ik het touw voorzichtig uitrollen. Op deze manier zal ons niets kunnen gebeuren."

Toen ze langzaam stroomafwaarts voeren, feliciteerde Brownie zichzelf, omdat ze zich helemaal niet zenuwachtig meer voelde. Maar ja, na die wandeling langs de afgrond moesten alle andere dingen wel kinderspel lijken.

Deze kant van de grot was ruwer en minder interessant dan de ingang. Grote stapels rotsstenen wezen op voorhistorische instortingen, hoewel zelfs deze gevallen stenen weer bedekt waren met kleine druipsteenfiguren. Het hoge, gekoepelde dak was veranderd in een omlaaglopend plafond van rotssteen, dat in een nauwe tunnel eindigde bij de voet van de grot, waardoor het water geruisloos wegstroomde. De opening was zeker niet hoger dan een meter

Dunk keek er teleurgesteld naar. „Denk je dat dit alles is? Oom Angus kon toch niet met het vlot door dat nauwe gat?"

„Ja, dat kon hij wel volgens mij," zei Brownie langzaam. „Het is breed genoeg voor het vlot. Maar hij moet dan wel plat hebben gelegen, anders had hij beslist zijn hoofd gestoten."

„Zullen we het eens proberen, Brownie?" zei Dunk hoopvol. „Durf je?"

„Ik ben alleen maar bang voor afgronden," zei Brownie verdedigend. „Maar laten we eens met de toortsen in die tunnel schijnen. Misschien kunnen we zien hoe lang hij is."

Heel voorzichtig stuurden ze het vlot tegen de muur en Brownie hield een van de toortsen dicht bij het water. De wanden van de tunnel waren glad. En langer dan een meter of zes was de tunnel zeker niet. Aan het eind zag ze duidelijk een grote grot. Toen riep ze verbaasd uit: „Maar hoe is het mogelijk dat ik de grot aan de andere kant van de tunnel kan zien? Waarom is het daar niet donker zoals hier?"

„Doe die toorts eens een stukje opzij, zodat ik ook wat kan zien."

Dunk bukte zich en gluurde door de tunnel. Inderdaad, hij zag een grote grot, die door een groenachtig licht werd beschenen.

HOOFDSTUK VIII

Dunk kreeg er kippevel van, toen hij het licht zag in de grot voor hen. Het was niet zo helder en het bewoog niet. Het leek of er ergens in die grot een stormlamp was neergezet.

„Daar moet iemand zijn!"

Hij fluisterde zo zacht, dat Brownie hem nauwelijks kon verstaan. Opgewonden fluisterde Brownie terug: „Maar wie zou er zijn, Dunk?"

„Ik denk de Maori's. Wat denk jij?"

„Ja, dat zou kunnen. Zouden ze ons gehoord hebben?"

„Waarschijnlijk niet. Het water hier

„De hoed van oom Angus!"

maakt veel geraas. Vooruit, laten we gauw teruggaan."

Het licht in de grot flikkerde nog steeds niet en dat was voor Brownie en Dunk een bewijs dat degene die zich in de grot moest bevinden, hen niet had gehoord. Anders zou hij het licht wel opgenomen hebben om te kijken waar de stemmen vandaan kwamen.

Vlug maar voorzichtig duwden ze het vlot tegen de stroom op. Bij hun uitgangspunt bonden ze het precies zo vast als ze het hadden gevonden. Brownie had het liefst hun voetstappen, die in de zachte bodem zichtbaar waren, weggevaagd. Maar ze was veel te bang dat er opeens iemand uit de nauwe tunnel te voorschijn zou komen en hen zou zien. Zelfs al was die iemand Tom, dan zou het toch heel vervelend zijn. Ze wilde geen mens tegenkomen in deze vreemde, donkere wereld. Toen werd ze zich plotseling van iets ontzettends bewust.

„O, Dunk, dat doodenge gat!" kreunde ze.

„Kop op, Brownie, we spannen het touw weer. Houd je taai!"

Toen Brownie voetje voor voetje langs de afgrond liep, het touw zo stevig omklemmend, dat ze er pijn van in haar handen kreeg, wist ze dat dit een van de afschuwelijkste momenten van haar leven was. Daar liep ze op die richel, terwijl er elk ogenblik iemand uit de andere grot achter haar aan kon komen. Toen ze eindelijk veilig aan de andere kant stond, zei ze huiverend: „Ik geloof dat ik mijn hele leven niet banger kan zijn dan ik nu ben geweest."

Met een lachje voegde ze eraan toe: „En dat is eigenlijk wel een goed ding, vind je ook niet?"

„Je bent geweldig, hoor," zei Dunk prijzend. „Vader zal met zijn oren klapperen als hij dit allemaal hoort."

„Halve gare," lachte Brownie. „En wees toch stil; ze zouden ons kunnen horen!"

Maar er kwam nog steeds geen geluid uit de andere grot. Ze hoorden slechts het gemurmel en geruis van water in de verte. Brownie zuchtte van opluchting. Snel liepen ze naar het hek van druipsteenfiguren en drongen hierdoorheen naar de eerste grot.

„Laten we deze grot de vestibule noemen," stelde Dunk voor en hij keek met de trotse blik van de eigenaar in het rond.

„De zwijnestal lijkt me een betere naam," zei Brownie toen ze aan het varken dacht dat hier woonde. Ze keek schichtig om zich heen, maar ze zag het griezelige beest gelukkig niet. De versperring die zij hadden aangebracht, was tenminste nog helemaal intact.

„Misschien loopt het varken buiten te ijsberen," zei Dunk, hikkend van plezier. Brownie slaakte een kreet van afschuw en meteen greep ze een zwaar stuk hout. Hiermee zou ze zichzelf misschien wel tegen het beest kunnen verdedigen.

De kinderen Mackenzie doofden de toortsen en verborgen ze in een spleet bij de ingang. Toen begon Dunk de versperring op te ruimen. Brownie verwachtte elk ogenblik een woedend varken binnen te zien komen, maar er gebeurde niets. Alleen het verblindende daglicht drong de grot binnen en de warme buitenlucht. En toen hoorde ze het gezoem van een bij.

„O, Dunk, is het niet prachtig," fluisterde ze. „In de grotten is het sprookjesachtig, maar hier buiten is het. . ."

Ze kon geen woorden vinden om uit te drukken hoe blij ze was dat ze weer midden in de schitterende natuur van Nieuw-Zeeland stond. Ze zou het liefst gaan rennen en springen en buitelen van plezier. Maar ze voelde zich duizelig door het felle licht. Bovendien, haar nuchtere verstand fluisterde haar in dat misschien iemand op de loer lag. Dunk ging dicht bij haar zitten achter het rotsblok.

„Vooruit, Brownie, laten we allebei goed kijken of we iemand zien."

Ze zochten zorgvuldig met hun ogen de hele omgeving af. De rotsen lagen te stoven in de zon en de donkere struiken toonden geen sprankje leven. Kleine, paarsachtige insekten dansten in grote groepen boven het schaarse gras. Behalve deze nietige beestjes was het enige levende wezen dat ze zagen Chicken, die met zijn neus op de poten voor de grot lag.

Hij hield zijn lantaarn voor zich uit.

WORDT VERVOLGD

Een ketting van paperclips

Voor het maken van deze ketting heb je nodig: paperclips, gekleurde glazen kralen en een smal fluwelen bandje. Je haakt de kralen aan de paperclips. Je kunt hier allerlei vormen bij bedenken, bijvoorbeeld twee paperclips aan elkaar en een eronder of twee kralen aan één paperclip. Als je combinatie van paperclips en kralen klaar is, maak je de clips met een draadje aan het fluwelen bandje vast. Denk erom dat je dit niet te strak doet, want dan hangen ze niet mooi. Als je wilt, kun je het bandje ook nog met kralen versieren.

LANCE BARTONS AVONTUREN

DE BANNELING

DE SCH PBREUKELINGEN VAN DE *ALCONA* VERMOEDEN DAT HUN SCHIP DOOR EEN ONNATUURLI,KE OORZAAK IS VERGAAN. TERWIJL ZE OP HET EILAND TIPAO OP REDDING WACHTEN, WORDEN ZE VANAF EEN BERG BESCHOTEN EN BEZOCHT DOOR EEN KIKVORSMAN. BARTON EN ROSS RAKEN GEVANGEN ALS ZE DE KIKVORSMAN VOLGEN

ALLE MENSEN! DAT DING LIJKT OP EEN TORPEDO OF OP EEN MIN ATUUR-DUIKBOOT!

ALS HI, ONTPLOFT, ZI,N WE ER GEWEEST!

MAAR

HIJ IS MAGNETISCH!

KLANG!

WE WORDEN AAN ONZE ZUURSTOFTANKS MEEGEVOERD! LOS DIE LIJN, VÓÓR IK VASTGESNOERD WORD!

GEEN SCH JN VAN KANS OM WEG TE KOMEN! HET DING GAAT TERUG! WE KUNNEN NIET ANDERS DOEN DAN ONS LATEN MEESLEUREN!

IN SNEL TEMPO GLIJDT DE TORPEDO MET ZIJN VREEMDE LAST NAAR ONBEKENDE BESTEMMING

OPEENS

EEN GROT! LAMPEN! EN DAAR EEN VREEMD APPARAAT, MISSCH EN EEN BOORINSTALLAT E!

WE HEBBEN NIET VEEL GOEDS TE VERWACHTEN!

DE TORPEDO KOERST REGELRECHT NAAR EEN GEOPENDE SLUISDEUR.

HET VOLGEND MOMENT

DE TORPEDO LAAT ONS LOS EN DE DEUR WORDT GESLOTEN!

HET WATER ZAKT!

BARTON EN ROSS MERKEN DAT DE BODEM VAN DE SLUIS ALS EEN LFT WERKT DOOR OPEN NGEN IN DE BODEM ZAKT HET WATER SNEL

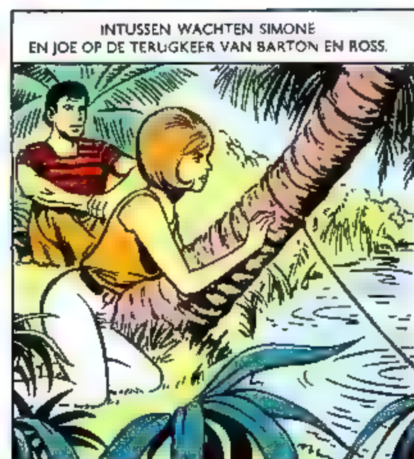
VAN NIMMORAC

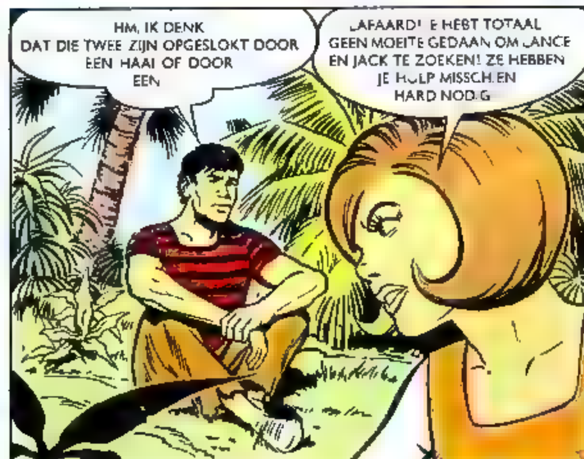
TEKST EN TEKENINGEN:

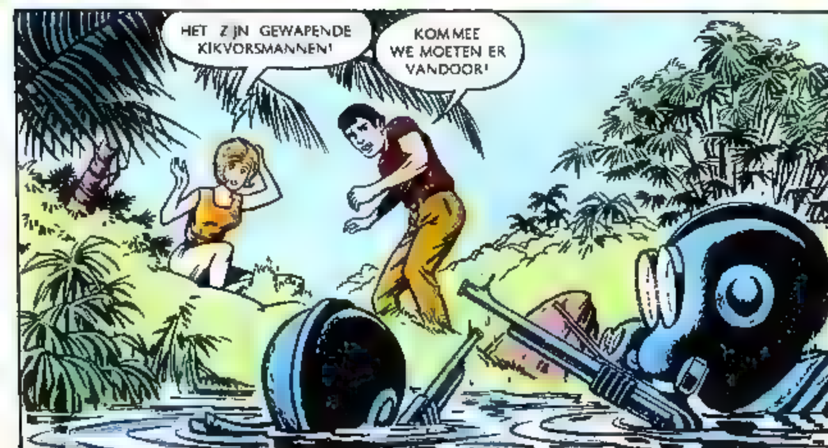

wie puzzelt er mee?

Oplossing van de puzzel uit ons vorig nummer

Paaspuzzel

V
OOR
TOR
KLANT
SCHIJNEN
STRIJKEN
BEDOMPT
VERHAAL
SCHAARSTE
FEESTMAAL
AFSTAND
SPERWER
KREET
BOS
T

De schuin gedrukte letters vormen de woorden:

VROLIJK PAASFEEST

GEBROKEN WOORDEN

ZANG	NOOD
HOEK	AARD
STOK	STEM
GRIJS	DOMP
GELD	ROOS
ROER	TAND

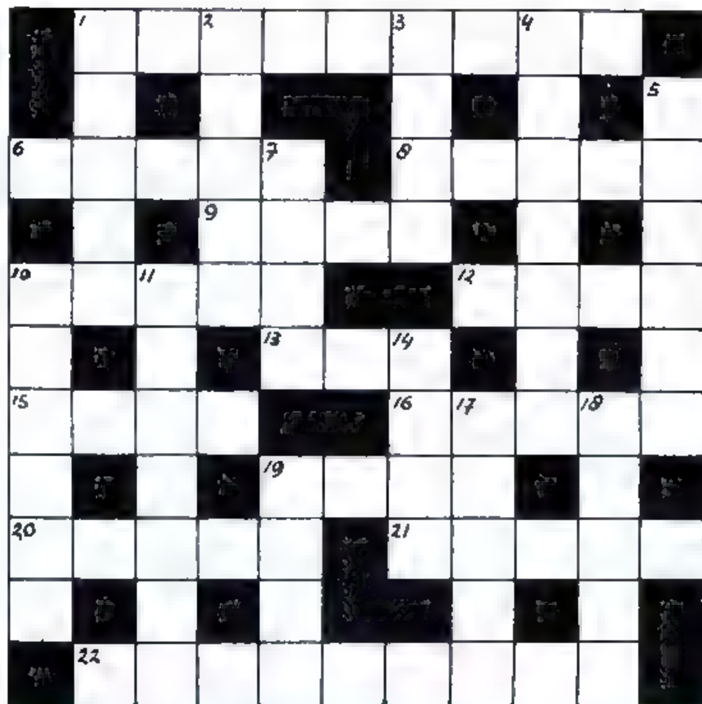
Dit zijn zes woorden van twee lettergrepen, maar ze zijn doormidden gebroken en het vervelende is dat de achterste stukken door elkaar geraakt zijn. De voorste stukken zijn dus op hun plaats blijven staan. De opgave is nu de achterste lettergrepen weer op hun plaats te zetten, zodat er zes goede woorden ontstaan. Als je het goed gedaan hebt, vormen de eerste letters van de achterste woordhelften van boven naar beneden gelezen ook een woord. Het is de benaming van een vooral in de zomer druk bezochte plaats.

LADDERRAADSEL

Op de sporten van deze ladder moet je zeven woorden van vier letters invullen volgens de gegeven omschrijvingen. Als je de goede woorden heb gevonden, lees je op de eerste én op de laatste rij van boven naar beneden de namen van een bekende boom.

1 Schildknaap
2 Vergrootglas
3 Verkorte naam van onze wereldbol
4 Jongensnaam
5 Motorvoertuig
6 Bloedbuisje
7 Ontkenning

KRUISWOORDPUZZEL

Horizontaal:

1 De neiging om alles van de vrolijke kant te zien
6 Muziekstuk
8 Zangstem
9 Oorlogsgod
10 Dagblad
12 Deel van het hoofd
13 Noodsein
15 Cirkelvormig
16 Verlangen naar
19 Bloedvat
20 Geweldig
21 Godsdienstig lied
22 Ophoepelen

Verticaal:

1 Opperwachtmeester
2 Alleenheerser
3 Kleine hoeveelheid
4 In de geest
5 Een preek houden
7 Beroep
10 Schermbloemige plant
11 Bezoek
14 Autoped
17 Naar boven gerichte beweging van de hand bij het maatslaan
18 Meisjesnaam
19 God van de liefde

ZOEK HET VERSCHIL

Deze vier eenden zijn ogenschijnlijk precies hetzelfde getekend. Maar als je de tekeningen heel nauwkeurig met elkaar vergelijkt, zul je zien dat een van de vier eenden een verschil vertoont. Welke is dat?

VISITEKAARTJE

R. SPORAG
LEEK

Welk beroep heeft deze man?

DE MAN VAN STAAL

TED, KEN EN ARCHIE ACHTERVOLGEN DE GEHEIMZINNIGE IJSGEESTEN IN DE JUNGLE VAN ZUIDOOST-AZIË.
DEZE VERDWIJNEN IN EEN OUDE PAGODE EN DE VRIENDEN GAAN HEN ACHTERNA.
IN DE PAGODE GEKOMEN BESEFFEN ZE DAT ZE IN DE VAL ZIJN GELOPEN.

ARCHIE, HOU DAT MONSTER TEGEN! HIJ IS VAN PLAN DE HELE PAGODE IN TE LATEN STORTEN!

DE GIMLET DUIKT ONDER DE GROND...

HET GEBOUW ZAL AANSTONDS INSTORTEN. WIJ KOMEN ER NOOIT LEVEND UIT, MAAR ARCHIE HEEFT EEN KANS!

BOVEN HEN WEERKLINKT EEN DOF GEROMMEL...

DAK STORT IN!

BOOOOEEEEEM!

DE GIMLET KOMT BOVEN

DE PAGODE IS EEN COMPLETE RUÏNE. ARCHIE LIGT ERONDER BEGRAVEN!

GEEF DE MOED NOG NIET OP. ALS ARCHIE EVEN KAN, KOMT HIJ TE VOORSCHIJN

IK ZAL HET EENS PROBEREN. ARCHIE, STA OP! WAAR JE OOK BENT, KOM TE VOORSCHIJN!

HET SPIJT ME, MAAR IK GELOOF NIET IN WONDEREN!

MAAR DAN RIJST HET PUIN OMHOOG EN...

ARCHIE IS HIER!

DAAR... DAAR IS HIJ! HOE IS HET MOGELIJK!

ARCHIE KAN WEL TEGEN EEN STOOTJE, KEN!

MAAR OPEENS WEIGERT DE ROBOT AAN TEDS BEVELEN TE GEHOORZAMEN EN GAAT OP EIGEN HOUTJE AAN DE SLAG.

WAT DOET HIJ NU?

WAAR ZOEK JE NAAR, ARCHIE?

ENKELE MINUTEN LATER...

EEN TUNNEL! ARCHIE MOET HEM GEVONDEN HEBBEN TOEN DE PAGODE INSTORTTE. MISSCHIEN IS DAT DE SLEUTEL TOT HET GEHEIM!

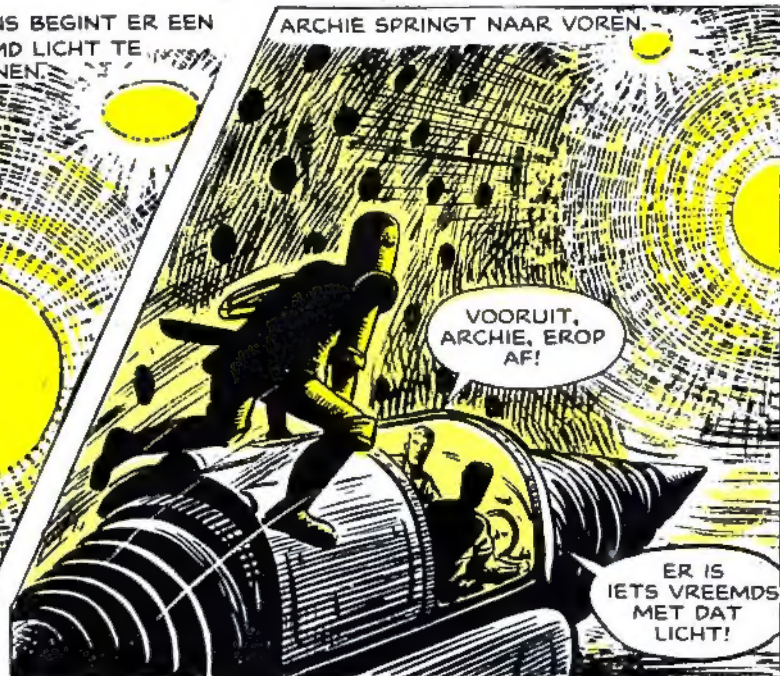
DAAR ZULLEN WE SPOEDIG ACHTER KOMEN!

ARCHIE GAAT EEN VOORRAAD VOEDSEL INSLAAN.
NIET TE VEEL KOKOSNOTEN, ARCHIE! ZO IS HET WEL GENOEG!
WE KUNNEN NIET VAN KOKOSNOTEN ALLEEN LEVEN!

EVEN LATER RIJDT DE GIMLET DE GEHEIMZINNIGE TUNNEL BINNEN.
KIJK GOED UIT, ARCHIE, EN WAARSCHUW ONS BIJ GEVAAR!

HET LICHT VAN DE GIMLET SPEELT LANGS DE KOUDE ROTSWANDEN.
DENK JE DAT WE ZO BIJ HET COMMANDOCENTRUM VAN DE IJSGEESTEN KOMEN?
DIE KANS BESTAAT EN HET IS HET ENIGE SPOOR DAT WE HEBBEN.

OPEENS BEGINT ER EEN VREEMD LICHT TE SCHIJNEN.
KEN, STOP! DAT LICHT, WAT KAN DAT ZIJN?
GEEN IDEE! LAAT ARCHIE HET MAAR EENS ONDERZOEKEN!

ARCHIE SPRINGT NAAR VOREN.
VOORUIT, ARCHIE, EROP AF!
ER IS IETS VREEMDS MET DAT LICHT!

OPEENS WEERKLINKT EEN ZOEMEND GELUID DOOR DE TUNNEL...
PAS OP! PAS OP! GEVAAR!

STALEN SPIESEN SCHUIVEN LANGZAAM NAAR DE GIMLET TOE.
DAT IS EEN SOORT FOTO-ELEKTRISCHE CEL EN DIE SPIESEN ZULLEN ONS EN DE GIMLET DOORBOREN! ONTSNAPPEN IS NIET MEER MOGELIJK!

SCHURKEN IN

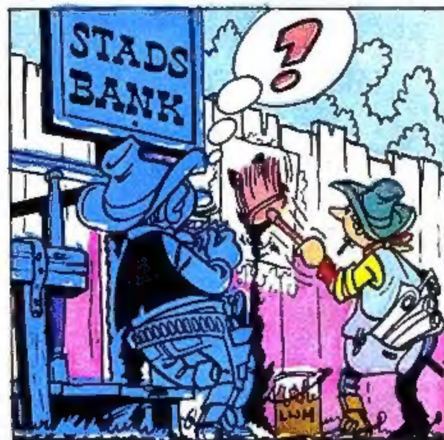

DE VOLGENDE OCHTEND...

VANOCHTEND VROEG HEB IK DE KAART EENS BEKEKEN. WE HEBBEN DE MEESTE KANS HEN BIJ HET VIJFEIKENMEER TEGEN TE KOMEN.
DAT WORDT WEL EEN UUR OF VIJF.

HET IS EEN HEEL EIND RIJDEN JA. GOED VOOR JE BUIKJE.
BAH!

INTUSSEN...
HOPELIJK HEBBEN WE HIER MEER GELUK DAN IN DODEMANSDORP.
ALS IK DAT KERELTJE TE PAKKEN KRIJG...

DE STOTTERAAR EN BAS HOUDEN DE BOEL IN DE GATEN, TERWIJL HARRY EN IK...
OKEE, BAAS.

STADS BANK
!

!
GEZOCHT
BILLY BIG
$ 50.000

HU... HA... HEM KKKEN IK. HET IS EEN GEMENE DIEF!
GEZOCHT
BILLY BIG
$ 50.000

BENT U EEN SLACHT-OFFER VAN HEM?
J... JU... JA!!

U KUNT U BEKLAGEN BIJ DE SHERIFF.
O...

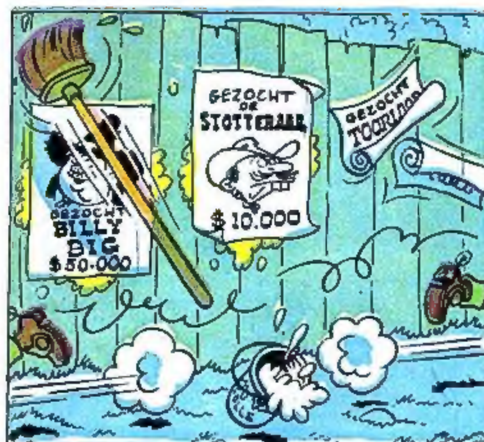

DEZE STREEK ZWERMT VAN HET GEBOEFTE...

GEZOCHT
DE
STOTTERAAR
$ 10.000
!
!

GEVAAR

Toorloop, Bas Bulk, Harry Dell en de stotteraar hebben een spoor van mislukte bankovervallen achter zich gelaten. Een reden voor Jim om eens aan het werk te gaan.

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Abonnementsprijs: 30 cent. f 3.90 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers: 40 cent.
Verdeler voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij. Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.